

Εὐλογία τοῦ Θεοῦ καὶ οἰκονομία (Νικολόπουλος Ἱερόνυμος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Τυρνάβου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Εἶναι ἐπιβεβλημένη καὶ ἀδιαμφισβήτητη ἡ θεώρηση ὅτι σήμερα ἡ οἰκονομία, ὡς ἰσχυρὸ στοιχεῖο τῆς καθημερινότητάς μας, εἶναι πεδίο ἀπόλυτης κυριαρχίας τῆς ψυχρῆς λογικῆς, χαρακτηρίζεται ἀπὸ στυγνὸ ὀρθολογισμό καὶ διέπεται ἀπὸ τὴ στρυφνότητα τοῦ συμφεροντολογικοῦ ὑπολογισμοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ δέν μπορεῖ νά συνδυασθεῖ μέ συναισθηματισμούς, νά συσχετισθεῖ μέ ἀξίες καὶ ἰδανικά ἢ νά περιπλακεῖ μέ ἔννοιες ὅπως „ἄλτρουισμός“, „αὐτοθυσία“, „ἀλληλεγγύη“. Μ' ἓνα λόγο, στὴν οἰκονομικὴ σκέψη δέν χωροῦν στοιχεῖα πνευματικότητας, ὑπερβατικῆς θεώρησης ἢ μεταφυσικῆς παραδοχῆς. Γι' αὐτὸ καὶ ἀπέναντι σ' αὐτὴ τὴ θεώρηση τῆς οἰκονομίας ἀκούστηκε βαρὺς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου „οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ“ (Λουκ. 16, 13).

Κι όμως, οί χριστιανοί είναι "καταδικασμένοι" νά ζοῦν μέσα στόν κόσμο αὐτό, νά ἀντιμετωπίζουν τό οἰκονομικό πρόβλημα καί νά συμβάλλουν στήν οἰκονομία τῆς χώρας τους. Εἶναι ὑποχρεωμένοι νά συμμορφώνονται ἢ νά προσαρμόζονται πρὸς τίς κρατοῦσες ἐργασιακές συνθήκες γιά ν' ἀνταποκρίνονται στίς ἀνάγκες καί ὑποχρεώσεις τους. Ἀναπτύσσονται μέσα στό δεδομένο οἰκονομικό περιβάλλον τῆς ἐκάστοτε ἱστορικής συγκυρίας, ἐπιμένοντας νά διεκδικοῦν τό «ὡς ἐν οὐρανῷ καί ἐπί τῆς γῆς». Τελικά, πόσο ἰσχύει τό ἀσυμβίβαστο πού προτάσσει ὁ Χριστός μας καί κατά πόσο αὐτό εἶναι συμβατό μέ τήν πραγματικότητα;

Ἄδιανόητη ἀλιεία

Κουρασμένος ὁ Πέτρος, μαζί μέ τόν ἀδελφό του Ἀνδρέα, ἔραβαν τά δίχτυα τους στήν ὄχθη τῆς λίμνης Γεννησαρέτ. Ἡ προηγούμενη βραδιά, ἐκτός ἀπό ἐξαντλητική, ἦταν συνάμα καί ἀπογοητευτική· παρόλη τήν κοπιώδη προσπάθεια, οἱ ἔμπειροι ψαράδες δέν ἔπιασαν τίποτα. Κι ἐνῶ ἡ κούραση καί ἡ θλίψη ἦταν πρόδηλες, ἔρχεται ὁ γνωστός τους ἀπό τόν Ἰωάννη τόν Πρόδρομο Διδάσκαλος καί ζητᾶ μιά χάρη. Ἦταν τόσοσ πολύς ὁ κόσμος πού τόν ἀκολουθοῦσε, ὥστε ὁ ὀμόνος τρόπος νά καταφέρει νά τούς μιλήσει ἦταν νά καθίσουν ὄλοι στήν ἀμφιθεατρική πλαγιά τοῦ λόφου πού κατέληγε στή λίμνη κι Ἐκεῖνος μέσα ἀπό κάποιο πλοιάριο νά

τούς άπευθύνει λόγους σέ μικρή άπόσταση άπό τήν άκτή. Κι άπλ' όλα τά πλοιάρια ό Διδάσκαλος διάλεξε αυτό του Πέτρου...

Χωρίς αντίρρηση, παρ' όλη τήν κούραση και τή στενοχώρια του, ό Πέτρος ξανοίγεται λίγο και έξυπηρετεί τόν Χριστό μας. Κι όταν Έκεϊνος τελειώνει, ό Πέτρος, ήδη ξάγρυπνος πολλές ώρες, άκούει τόν Διδάσκαλο νά του δίνει μιá άπροσδόκητη έντολή μέρα μεσημέρι: «Έπανάγαγε εις τό βάθος και χαλάσατε τά δίκτυα ύμϊν εις άγραν». Ποϋ άκούστηκε επαγγελματικό ψάρεμα μέσ στό καταμεσήμερο; Τή στιγμή μάλιστα πού ή προηγούμενη βραδιά άποδείχθηκε τόσο άκαρπη και τό μάζεμα τϊν διχτύων ειχε μόλις τελειώσει ώστε νά ειναί έτοιμα για τή νέα νυχτερινή έξόρμηση;

Κι όμως, ό Πέτρος, άν και κατάκοπος, άν και άπογοητευμένος, άν και έμπειρος ψαράς, υπάκουσε μέ πολύ σεβασμό τόν Διδάσκαλο, εκφράζοντας μόνο μιá μικρή έπιφύλαξη για τό άποτέλεσμα αυτής τής ένέργειας. Κι εκεί ειναί πού ό Πέτρος διαψεύδεται πανηγυρικά. Τά δίχτυά του, πού πριν τά ειχαν σκίσει οι βράχοι και τά ξύλα του βυθοϋ τής λίμνης, τώρα του τά σκίζει τό υπερβολικό βάρος τϊν ψαριϊν πού πέρα άπό κάθε προσδοκία ειχαν έγκλωβισθει σέ αυτά. Πέρα και πάνω άπό κάθε λογική άρχή τής άλιευτικής τέχνης, τής οικονομικής έπιστήμης, τϊν φυσικϊν όρων, συμβαίνει αυτό πού μέ κανένα τρόπο δέν άναμενόταν. Γιατί; Έξαιτίας τής εύλογίας. Τό μόνο πού προστέθηκε σέ ό,τι μέ άκρατο επαγγελματισμό και πλήρη άναποτελεσματικότητα έκανε ό Πέτρος όλη νύχτα, ήταν ή εύλογία του Κυρίου. Και μ' αυτήν πορεύθηκε πρός τό πρωτοφανές.

Ή εύλογία του Θεοϋ

Πολλές φορές οι άνθρωποι μέ άπόλυτη έπιστημονικότητα και άψογη λογική σχεδίασαν πλάνα, κατάρτισαν προγράμματα, έπιχείρησαν τήν ύλοποίηση μεγάλων όραμάτων. Και πάμπολλες φορές άπροσδόκητα άπέτυχαν, σέ σημείο πού νά προέλθει τό παροιμιϊδες «Ό Θεός βλέπει τά προγράμματα τϊν ανθρώπων και γελάει». Άλλες πάλι φορές, παρά πᾶσα προσδοκία πέτυχαν χωρίς όλα τά προηγούμενα, μέ μόνο έφόδιο τήν πίστη στόν Θεό. Γι' αυτό και οι άνθρωποι παλαιότερα, μέ ό,τι κι άν καταπιάνονταν, συνήθιζαν νά λένε και νά τό έννοοϋν: «Πρϊντα ό Θεός». Γι' αυτό και μέχρι σήμερα ειναί εύλογημένη συνήθεια, ό,τι έπιχειροϋμε νά τό ξεκινᾶμε μέ άγιασμό, μέ εύλογία του ιερέως, μέ συνειδητή προσευχή.

Στήν ιστορία του γένους τϊν Έλλήνων, υπάρχουν πολλές στιγμές, οι όποιες σάν τή θαυμαστή άλιεία του Πέτρου σημασιοδοτοϋν τήν κατάργηση τϊν άρχϊν τής οικονομικής έπιστήμης και, μέ πρόταγμα τή φιλανθρωπία, άποτυπώνουν έπιτυχίες συνδυαστικά και στό πνευματικό και τό οικονομικό επίπεδο. Χαρακτηριστικό ειναί

τό γεγονός ότι στό οικονομικό καί πνευματικό απόγειο της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας υπήρχαν επίσημα θεσμοθετημένες περίπου εκατόν εξήντα ημέρες εκκλησιαστικῶν ἀργιῶν. Οἱ ἐργάσιμες ημέρες ἦταν περίπου διακόσιες, κι ὅμως τά θησαυροφυλάκια τοῦ κράτους ξεχειλίζαν ἀπό πλοῦτο, ὥστε πολλοί αὐτοκράτορες δέν ἔκαναν πολέμους, ἀλλά ἐξαγόραζαν τούς βαρβάρους γιά νά μήν κάνουν ἐπιδρομές. Κι ἐμεῖς σήμερα, ἔχοντας περικόψει τόσες ἄλλες, προσβάλλουμε ἐνσυνείδητα καί τήν Κυριακή ἀργία...

Στήν ἐποχή του ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, δρώντας τελείως ἀντιπαραγωγικά κατά τά σημερινά δεδομένα, κήρυττε ἐμφατικά τήν κατάργηση τῶν κυριακάτικων παζαριῶν καί τή μετάθεσή τους σέ ἄλλη μέρα, ὥστε ἡ Κυριακή νά εἶναι ἡμέρα ἀφιερωμένη στόν ἀγιασμό, τήν οἰκογένεια καί τήν ἀνάπαυση. Ὅπου τόν ἄκουσαν, ὄχι μόνον προόδευσαν σέ ὅλους τους τομεῖς τῆς καθημερινότητας, ἀλλά ἐξαλείφθηκε καί τό φαινόμενο τοῦ ἐξισλαμισμού. Σήμερα, ὀχυρωμένοι πίσω ἀπό οικονομικά ἐπιχειρήματα, στατιστικές καί ἀριθμούς, πολλοί πιέζουν γιά ἐπιβολή ἑνός μοντέλου πού μέ μόνο προτάγμα τήν ἐπίτευξη οἰκονομικῶν στόχων ἀπανθρωποποιεῖ τόν ἄνθρωπο, καθῶς τόν ἐξαντλεῖ μεταξύ ἀπαράδεκτων ὄρων ἐργασίας καί τοῦ φάσματος τῆς ἀνεργίας.

Ἡ ἐποχή μας διεκδικεῖ κατά τά οικονομικά ἐπιτάγματα τήν υἰοθέτηση πρακτικῶν πού κατά τήν ἀντίληψη τῆς Ἐκκλησίας συνιστοῦν ἁμαρτία. Καί ἡ ἁμαρτία ἀποδιώκει τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Καί χωρίς αὐτήν, ἀσχέτως προσπαθειῶν, ὅλα εἶναι καταδικασμένα στήν ἀποτυχία. Ὁ ἀγώνας μας, ὡς χριστιανῶν, ἔγκειται στό νά ἐλκύσουμε μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας τή θεία εὐλογία, ὥστε ὅλα νά γίνουν κατά Θεόν, νά ξεπεραστοῦν τά προβλήματα καί νά ὑπάρχει ἡ ἀνάπαυση τῆς ἥσυχης συνείδησης.

Πηγή: agiazoni.gr